

lipsește și șansa de a realiza impactul. La drept vorbind, dacă Molière place azi, atunci place pentru că una sau alta din operele sale are rotunjimea perfecțiunii, ideea morală fiind turnată limpede în expresie poetică, pentru că face cu epoca priză directă, fără a suna o clipă demodat — și nu pentru că „demască” ipocrizia, avariția ori gelozia... „A introduce” în opera unui scriitor este o întreprindere mai dificilă și mai pretențioasă decât se crede de obicei: chiar în cel mai mărunț ciob care s-ar încumeta să-l oglindească, *integralitatea* și *unicitatea* acestuia trebuie să apară clar și percutant.

Cît privește *valoarea teatrală* a reprezentației (nu e oare acesta argumentul major al intenției educative?), absența regizorului se manifestă în primul rînd în detrimentul actorilor. Firește, se simte prezența autoritară a lui Ion Lucian (Domnul Jourdain, Harpagon). Place sentențiozitatea elegantă a lui Mircea Șeptilici (Alceste, Arnolph și dirijor al întregului „cadru” de personaje). Trilurile de rîs ale Vasilicăi Tastaman sînt o probă de virtuozitate în sine. Mihaela Buta e într-adevăr o dulce Agnès convinsă. Iuric Daric, un Don Juan predestinat prin alură, Dumitru Rucăreanu, un comic serios, dezabuzat. Și mai sînt Ștefan Tapalagă, Valentin Plătăreanu, Candid Stoica, Dorina Done, Dumitru Chesa, toți servind cu devotament o idee generoasă. Totuși, să recunoaștem că, în această, excelentă echipă de comedienți, nici unul nu e la nivelul său real, în forma sa cea mai bună. Un fel de monotonic, ceva anost și sec stăruie în scenă, în ciuda vervei pe care toți se străduiesc s-o aibă. E prețul plătit pentru o eroare, în ultima vreme destul de răspîndită: că actul teatral s-ar putea dispensa de gestul intelectual integrator al regizorului, trăind exclusiv pe seama harului și dăruirii interpreților.

Ileana Popovici

curi. Autorul ei, Mehcs György, cu un bogat palmares literar, de la povestiri pentru copii la piese de teatru, și-a mai văzut piesa jucată pe scenele cîtorva teatre din țară (Teatrul Maghiar de Stat din Cluj, Teatrul de Stat din Oradea, Teatrul German de Stat din Timișoara), iar radioascultătorii au putut-o urmări în cadrul „Teatrului radiofonic”. Revista noastră a analizat textul dramatic în unul din numerele sale trecute, relevînd intenționalitatea satirică a piesei, valorile sale etice, portretele sale caricaturale.

Pe scena Teatrului Evreiesc, regizorul George Teodorescu a urmărit cu precădere, dincolo de sarabanda iscată de cei 7 solicitanți dornici să obțină o casă repartizată unei cooperative de croitorie — valențele și relațiile umane. El nu a mers atît pe firul broderiei comice, cît a dorit să surprindă, cu un suris nu întotdeauna vesel, acest mic univers al maeștrilor aței și foarfecii.

Reprezentăția ca atare e gîndită pe temelia unor mai sobre mijloace artistice, într-un discret desen regizoral, fără ostentație și caricatură carnavalescă. Spectacolul e bine închezat, deși el se resimte, totuși, în planul hazului și al ritmului comic, și din vina unor interpreți. De altfel, George Teodorescu a apelat la o echipă actoricească fără „senatorii de drept comun” ai teatrului, distribuind în general pe „titularii” rolurilor secundare. Mihaela Kreutzer a vădit un autentic talent, spontaneitate, umor discret și sinceritate. Prin fața rampei s-au perindat: Sonia Gurman (o compoziție remarcabilă mai ales în latura ei cald umană), Marietta Neuman (siluetă elegantă), Leonie Waldman-Eliaș (înfruntînd ca dăruire scenică avatarurile unui rol cam schematic), Ozi Segally, Benno Popliker (desenînd precis o amuzantă caricatură), Tricy Abramovici (cliseul, „tipei fatale”), Rudi Rozenfeld (ca întotdeauna, cu o mișcare scenică bine gîndită), Sami Goldrich (masiv, dur), Radu Cristea, Albert Kitzl (cu momente de haz firese).

Rafinat ca de obicei, decorul Teodorei Dinulescu, în tonurile unei croitorii de lux.

Alecu Popovici

Teatrul Evreiesc de Stat

CASA CU ȘAPTE BUCLUCURI

de Mehcs György

Teatrul Evreiesc de Stat și-a încheiat o stagiune remarcabilă (sub semnul împlinirii unui sfert de veac) prin comedia, potrivită sezonului estival, *Casa cu șapte buclu-*

